

Γράμμα στη μητέρα

Μητέρα, από τότε που πήρε ο χάρος
τον πατέρα, μόλις που βαραίνει η νύχτα
αναρωτιέμαι, κει πέρα αν είναι ακόμα
στο φτωχό μας σπίτι και περιμένει.
Πρωί ξυπνώ και συλλογιέμαι, κλήρα,
μητέρα μου, το πήρα. Κι η ματιά μου
γιομάτη, σαν του πατέρα μου τα μάτια,
καλοσύνη, και το παράπονο πλημμύρα,
αγιοχέρα μητέρα μου, καρτέρα
να περάσει η λούβα να γυρίσω.
Μύρα κι αρώματα, μητέρα, θα είναι η μέρα
και γελαστοί οι δρόμοι κι η αρρώστια σου
θα κοπεί με το μαχαίρι και θα πάει πίσω
από κει που ήρθε, και μ' εκείνους.
Η αφεντιά σου,
κάνε υπομονή, και τα λιγνά σου
χέρια, που μου γιναν τις νύχτες μου
εδώ στην ξενιτιά μου αστέρια,
μητέρα αγαπημένη, με τον τάφο με δένουν
του πατέρα και με σένα, με το χωράφι μας
κει πέρα που μειν' ανάδουλο και χέρσο. Γειά σου,
μητέρα, παρακαλώ την αρχοντιά σου
να κρατήσεις όλη και να κλείσεις βαθιά
την πίκρα στην καρδιά σου. Να μην το ξέρουν
οι γειτόνοι μας κι οι ξένοι ότι είναι
η καρδιά σου, μητέρα, λυπημένη.